

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/1860

(2018. gada 28. novembris)

par Šengenas informācijas sistēmas izmantošanu to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) To trešo valstu valstspiederīgo atgriešana, kuri neatbilst vai vairs neatbilst iecelšanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem dalībvalstīs, pilnībā ievērojot pamattiesības un jo īpaši neizraidīšanas principu un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK ⁽²⁾, ir būtisks elements visaptverošajos centienos risināt nelikumīgas migrācijas problēmas un palielināt nelikumīgo migrantu atgriešanas rādītāju.
- (2) Tas ir nepieciešams, lai vēl efektīvāk darbotos Savienības sistēma to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri uzturas nelikumīgi. Tas ir būtiski, lai saglabātu sabiedrības uzticēšanos Savienības migrācijas un patvēruma politikai un sniegtu atbalstu personām, kurām vajadzīga starptautiskā aizsardzība.
- (3) Dalībvalstīm būtu jāveic visi pasākumi, kas saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK noteikumiem vajadzīgi, lai efektīvi un samērīgi atgrieztu trešo valstu valstspiederīgos, kas dalībvalstīs uzturas nelikumīgi.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1861 ⁽³⁾ un Regulā (ES) 2018/1862 ⁽⁴⁾ ir noteikti Šengenas Informācijas sistēmas (SIS) izveides, darbības un izmantošanas nosacījumi.
- (5) Būtu jāizveido sistēma, ar kuras palīdzību starp dalībvalstīm, kas izmanto SIS, ievērojot Regulu (ES) 2018/1861 var kopīgiot informāciju par atgriešanas lēmumiem, kas izdoti attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nelikumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā, un uzraudzīt, vai trešo valstu valstspiederīgie, uz kuriem attiecas minētie lēmumi, ir atstājuši dalībvalstu teritoriju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 24. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 19. novembra lēmums.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1861 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas Informācijas sistēmas (SIS) izveidi, darbību un izmantošanu robežpārbaucēju jomā un ar kuru groza Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, un groza un atceļ Regulu (EK) Nr. 1987/2006 (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 14. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1862 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas informācijas sistēmas (SIS) izveidi, darbību un izmantošanu policijas sadarbībā un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un ar ko groza un atceļ Padomes Lēmumu 2007/533/TI un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1986/2006 un Komisijas Lēmumu 2010/261/ES (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 56. lpp.).

- (6) Šī regula neietekmē Direktīvā 2008/115/EK noteiktās trešo valstu valstspiederīgo tiesības un pienākumus. Brīdinājums, kas SIS ievadīts atgriešanas nolūkos, kā tāds nav trešās valsts valstspiederīgā statusa noteikšana dalībvalstu teritorijā, īpaši dalībvalstīs, kuras nav brīdinājuma ievadītāja SIS dalībvalsts.
- (7) Brīdinājumiem par atgriešanu, kas ievadīti SIS, un apmaiņai ar papildinformāciju par minētajiem brīdinājumiem būtu jāpalīdz kompetentajām iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu atgriešanas lēmumus. SIS būtu jāpalīdz identificēt un kopīgot informāciju starp dalībvalstīm par tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas šāds atgriešanas lēmums, kuri ir aizbēguši un ir aizturēti citā dalībvalstī. Minētajiem pasākumiem būtu jāpalīdz novērst nelikumīgu migrāciju un sekundāro kustību un jāattur no tām, kā arī tiem būtu jāuzlabo sadarbība starp dalībvalstu iestādēm.
- (8) Lai nodrošinātu atgriešanas efektivitāti un palielinātu pievienoto vērtību brīdinājumiem par atgriešanu, dalībvalstīm SIS būtu jāievada brīdinājumi saistībā ar atgriešanas lēmumiem, ko tās izdod saskaņā ar noteikumiem, ievērojot Direktīvu 2008/115/EK, attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi. Šim nolūkam dalībvalstīm SIS būtu jāievada brīdinājums arī tad, ja lēmumi, ar kuriem nosaka vai konstatē atgriešanās pienākumu, ir izdoti situācijās, kas aprakstītas minētās direktīvas 2. panta 2. punktā, proti, attiecībā uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas ieceļošanas atteikums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 ⁽¹⁾, vai kurus kompetentās iestādes ir aizturējušas vai notvērušas saistībā ar dalībvalsts sauszemes, jūras vai gaisa robežas nelikumīgu šķērsošanu un kuri vēlāk nav ieguvuši atļauju vai tiesības uzturēties minētajā dalībvalstī, kā arī attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem atgriešana ir piemērota kā krimināltiesiska sankcija vai tā ir krimināltiesiskas sankcijas sekas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vai kuriem piemēro izdošanas procedūras. Dažos apstākļos, lai samazinātu sev administratīvo slogu, dalībvalstis var atturēties ievadīt SIS brīdinājumus par atgriešanu, ja ir mazs risks, ka atgriešanas lēmums netiks ievērots, proti, jebkura aizturēšanas perioda laikā vai ja atgriešanas lēmums tiek izdots pie ārējās robežas un tiek izpildīts nekavējoties.
- (9) Šajā regulā būtu jāizklāsta vienoti noteikumi par brīdinājumu par atgriešanu ievadīšanu SIS. Brīdinājumi par atgriešanu būtu jāievada SIS tiklīdz ir izdoti attiecīgie atgriešanas lēmumi. Brīdinājumā būtu jānorāda, vai attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam ir piešķirts brīvprātīgas izceļošanas laikposms, tostarp, vai šāds laikposms ir pagarināts un vai lēmums ir apturēts vai izraidīšana ir atlikta.
- (10) Ir jānosaka datu kategorijas, ko jāievada SIS attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, uz kuru attiecas atgriešanas lēmums. Brīdinājumiem par atgriešanu būtu jāietver tikai tie dati, kas nepieciešami, lai identificētu datu subjektu, ļautu kompetentajām iestādēm pieņemt uz informāciju balstītus lēmumus, nezaudējot laiku, un vajadzības gadījumā nodrošinātu minēto iestāžu aizsardzību pret personām, kas ir, piemēram, bruņotas, vardarbīgas, izbēgušas vai iesaistītas kādā darbībā, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/541 ⁽²⁾ 3.–14. pantā. Turklāt, lai atvieglotu identifikāciju un atklātu personas, kas izmanto vairākas identitātes, brīdinājumā būtu jāiekļauj arī atsauce uz attiecīgās personas identifikācijas dokumentu un minētā dokumenta kopija, ja tā ir pieejama.
- (11) Ņemot vērā personu identifikācijai izmantoto pirkstu nospiedumu un fotogrāfiju vai sejas attēlu uzticamību, tie vienmēr būtu jāiekļauj brīdinājumos par atgriešanu. Tā kā tie var nebūt pieejami, piemēram, ja atgriešanas lēmums ir pieņemts aizmuguriski, izņēmuma kārtā vajadzētu būt iespējai šādos gadījumos atkāpties no šīs prasības.
- (12) Valsts kompetento iestāžu sniegtās papildinformācijas apmaiņa par trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas brīdinājumi par atgriešanu, vienmēr būtu jāveic ar valsts struktūru, sauktu par SIRENE birojiem, tīkla starpniecību, kas kalpo par kontaktpunktiem saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1861 7. un 8. pantu.
- (13) Būtu jāievieš procedūras, kas ļautu dalībvalstīm pārbaudīt, vai atgriešanās pienākums ir izpildīts, un apstiprināt attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā izbraukšanu tai dalībvalstij, kas SIS ievadījusi brīdinājumu par atgriešanu. Šai informācijai būtu jāsekmē vispusīgāka pārraudzība par to, kā tiek ievēroti atgriešanas lēmumi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

- (14) Brīdinājumi par atgriešanu būtu jādzēš, tiklīdz dalībvalsts vai kompetentā iestāde, kas izdeva atgriešanas lēmumu, saņem apstiprinājumu, ka atgriešana ir notikusi, vai ja kompetentajai iestādei ir pietiekama un pārliecinoša informācija, ka trešās valsts valstspiederīgais ir atstājis dalībvalstu teritoriju. Ja atgriešanas lēmums ir papildināts ar ieceļošanas aizliegumu, saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1861 SIS būtu jāievada brīdinājums par ieceļošanas un uzturēšanās atteikumu. Šādos gadījumos dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka nepastāv laika sprīdis starp brīdi, kurā trešās valsts valstspiederīgais atstāj Šengenas zonu, un brīdi, kad SIS tiek aktivizēts brīdinājums par ieceļošanas un uzturēšanās atteikumu. Ja SIS ietvertie dati uzrāda, ka atgriešanas lēmums ir papildināts ar ieceļošanas aizliegumu, būtu jānodrošina ieceļošanas aizlieguma izpilde.
- (15) SIS vajadzētu ietvert mehānismu, ar kura palīdzību dalībvalstis tiktu informētas, ja trešās valsts valstspiederīgie neizpilda atgriešanās pienākumu laikposmā, kas noteikts brīvprātīgai izceļošanai. Mehānismam būtu jāatbalsta dalībvalstis, kad tās pilda pienākumus izpildīt atgriešanas lēmumus un pienākumus izdot ieceļošanas aizliegumu saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nav izpildījuši atgriešanās pienākumu.
- (16) Ar šo regulu būtu jāizveido obligātie noteikumi par apspriešanos starp dalībvalstīm, lai izvairītos no pretrunīgiem norādījumiem vai saskaņotu tos. Apspriešanās būtu jāveic gadījumos, kad uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir kādas dalībvalsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, attiecas brīdinājums par atgriešanu, ko izdevusi kāda cita dalībvalsts, jo īpaši, ja atgriešanas lēmums ir papildināts ar ieceļošanas aizliegumu, vai ja var rasties pretrunīgas situācijas, ieceļojot dalībvalstu teritorijās.
- (17) SIS brīdinājumi būtu jāglabā tikai tik ilgi, cik vajadzīgs, lai sasniegtu mērķus, kādiem tie ievadīti. Būtu jāpiemēro Regulas (ES) 2018/1861 attiecīgie noteikumi par pārskatīšanas termiņiem. Brīdinājumi par atgriešanu būtu automatiski jādzēš, tiklīdz beidzas to termiņš saskaņā ar pārskatīšanas procedūru, kas minēta attiecīgajā regulā.
- (18) Personas dati, ko dalībvalsts iegūst, ievērojot šo regulu, nebūtu jānosūta vai jādara pieejami nevienai trešai valstij. Atkāpjoties no minētā noteikuma, vajadzētu būt iespējai nosūtīt šādus personas datus trešai valstij, ja nosūtīšana notiek saskaņā ar stingriem nosacījumiem un ir nepieciešama atsevišķos gadījumos, lai palīdzētu identificēt trešās valsts valstspiederīgo tā atgriešanas nolūkos. Visu personas datu nosūtīšana trešām valstīm būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ un ar izdevējas dalībvalsts piekrišanu. Tomēr būtu jāatzīmē, ka uz atgriešanas trešām valstīm bieži vien neattiecas lēmumi par aizsardzības līmeņa pietiekamību, kurus Komisija pieņem saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 45. pantu. Turklāt Savienības intensīvie centieni sadarboties ar to trešo valstu valstspiederīgo galvenajām izcelsmes valstīm, kuri uzturas nelikumīgi un uz kuriem attiecas atgriešanās pienākums, nav spējuši nodrošināt to, lai šādas trešās valstis sistemātiski izpildītu starptautiskajās tiesībās noteikto pienākumu uzņemt atpakaļ savus valstspiederīgos. Atpakaļuzņemšanas nolīgumi, kurus Savienība vai dalībvalstis noslēgušas vai par kuriem tās risina sarunas un kuri nodrošina atbilstošas garantijas, ko piemēro datu nosūtīšanai uz trešām valstīm, ievērojot Regulas (ES) 2016/679 46. pantu, aptver ierobežotu skaitu šādu trešo valstu.
- Jebkāda jauna nolīguma noslēgšana joprojām ir neskaidra. Minētajos apstākļos un atkāpjoties no prasības par lēmumu par aizsardzības līmeņa pietiekamību vai atbilstošām garantijām, personas datu nosūtīšana trešo valstu iestādēm, ievērojot šo regulu, būtu pieļaujama Savienības atgriešanas politikas īstenošanas nolūkos. Vajadzētu būt iespējai izmantot atkāpi, kas paredzēta Regulas (ES) 2016/679 49. pantā, ievērojot minētajā pantā izklāstītos nosacījumus. Saskaņā ar minētās regulas 57. pantu tās īstenošana, tostarp attiecībā uz personas datu nosūtīšanu trešām valstīm, ievērojot šo regulu, būtu jāuzrauga neatkarīgām uzraudzības iestādēm.
- (19) Valsts iestādes, kas ir atbildīgas par atgriešanu, dažādās dalībvalstīs varētu būt ļoti dažādas, un šādas iestādes varētu atšķirties arī vienas dalībvalsts iekšienē atkarībā no nelikumīgas uzturēšanās iemesliem. Tiesu iestādes varētu arī izdot atgriešanas lēmumus, piemēram, izskatot pārsūdzību par atteikumu piešķirt atļauju vai tiesības uzturēties, vai kā krimināltiesisku sankciju. Visām valstu iestādēm, kas atbild par atgriešanas lēmumu izdošanu un izpildi saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK, vajadzētu būt tiesībām piekļūt SIS, lai ievadītu, atjauninātu, dzēstu un meklētu brīdinājumus par atgriešanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

- (20) Nolūkā identificēt un atgriezt trešo valstu valstspiederīgos piekļuve brīdinājumiem par atgriešanu būtu jāpiešķir valsts kompetentajām iestādēm, kas minētas Regulā (ES) 2018/1861.
- (21) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/794 ⁽¹⁾ ir paredzēts, ka Eiropolam jāatbalsta un jāstiprina valsts kompetento iestāžu darbības un to sadarbība, apkarojot terorismu un smagus noziegumus, un jāsniedz analīze un draudu novērtējumi. Lai palīdzētu Eiropolam veikt tā uzdevumus, jo īpaši Eiropas Migrantu kontrabandas apkarošanas centra ietvaros, ir lietderīgi ļaut Eiropolam piekļūt brīdinājumu kategorijai, kā paredzēts šajā regulā.
- (22) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1624 ⁽²⁾ ir paredzēts, ka minētās regulas nolūkos uzņēmēja dalībvalsts atļauj minētās regulas 2. panta 8) punktā minētajiem vienību dalībniekiem, kurus norīko Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra, aplūkot Savienības datubāzes, ja šāda aplūkošana ir vajadzīga, lai sasniegtu operatīvos mērķus, kas noteikti operatīvajā plānā par robežpārbaudēm, robežu uzraudzību un atgriešanu. Minētās regulas 2. panta 8) un 9) punktā minēto vienību izvietojšanas mērķis ir sniegt pastiprinātu tehnisko un operatīvo palīdzību dalībvalstīm, kas izteikušas pieprasījumu, jo īpaši tām dalībvalstīm, kas saskaras ar nesamērīgām migrācijas problēmām. Lai pildītu tām uzticētos uzdevumus, minētās regulas 2. panta 8) un 9) punktā minētajām vienībām ir nepieciešama piekļuve brīdinājumiem par atgriešanu SIS, izmantojot Eiropas robežu un krasta apsardzes aģentūras tehnisko saskarni, kas savienota ar centrālo SIS.
- (23) Datim, kas ietverti un apstrādāti SIS saskaņā ar šo regulu, būtu jāpiemēro arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1726 ⁽³⁾ noteiktie noteikumi par atbildību, kas piemērojami dalībvalstīm un Eiropas Savienības Aģentūrai lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā ("eu-LISA"), Regulā (ES) 2018/1861 noteiktie noteikumi par brīdinājumu ievadīšanu un apstrādi, par piekļuves nosacījumiem un brīdinājumu saglabāšanu, par datu apstrādi, par datu aizsardzību, par atbildību un par pārraudzību un statistiku.
- (24) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, izveidot informācijas apmaiņas sistēmu par atgriešanas lēmumiem, ko dalībvalstis izvekušas saskaņā ar noteikumiem, ievērojot Direktīvu 2008/115/EK, lai atvieglotu to izpildi un uzraudzītu, vai trešo valstu valstspiederīgie, kuri uzturas nelikumīgi, ievēro pienākumu atgriezties, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga vai iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (25) Šajā regulā tiek ievērotas pamattiesības un ievēroti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītie principi.
- (26) Šīs regulas piemērošana neskar saistības, kas izriet no 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijas par bēgļu statusu, kura papildināta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokololu.
- (27) Dalībvalstīm šī regula būtu jāīsteno, pilnībā ievērojot pamattiesības, tostarp neizraidīšanas principu, un vienmēr būtu jāņem vērā bērna intereses, ģimenes dzīve un attiecīgo personu veselības stāvoklis vai neaizsargātības līmenis.
- (28) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ieviesīs savos tiesību aktos.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 (2016. gada 14. septembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1726 (2018. gada 14. novembris) par Eiropas Savienības Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (eu-LISA) un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1987/2006 un Padomes Lēmumu 2007/533/TI un atceļ Regulu (ES) Nr. 1077/2011 (OV L 295, 21.11.2018., 99. lpp.).

- (29) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK ⁽¹⁾; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (30) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ⁽²⁾; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (31) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽³⁾, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ⁽⁴⁾ 1. panta C punktā.
- (32) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽⁵⁾ šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta C punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ⁽⁶⁾ 3. pantu.
- (33) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽⁷⁾ šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta C punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ⁽⁸⁾ 3. pantu.
- (34) Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā, un būtu jālasa saistībā ar Padomes Lēmumiem 2010/365/ES ⁽⁹⁾ un (ES) 2018/934 ⁽¹⁰⁾.
- (35) Attiecībā uz Horvātiju šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2011. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā, un būtu jālasa saistībā ar Padomes Lēmumu (ES) 2017/733 ⁽¹¹⁾.
- (36) Attiecībā uz Kipru šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OVL 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OVL 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽⁸⁾ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanas (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Lēmums 2010/365/ES (2010. gada 29. jūnijs) par Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanu saistībā ar Šengenas Informācijas sistēmu Bulgārijas Republikā un Rumānijā (OV L 166, 1.7.2010., 17. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Padomes Lēmums (ES) 2018/934 (2018. gada 25. jūnijs) par atlikušo Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanu saistībā ar Šengenas Informācijas sistēmu Bulgārijas Republikā un Rumānijā (OV L 165, 2.7.2018., 37. lpp.).

⁽¹¹⁾ Padomes Lēmums (ES) 2017/733 (2017. gada 25. aprīlis) par Šengenas *acquis* noteikumu piemērošanu attiecībā uz Šengenas Informācijas sistēmu Horvātijas Republikā (OV L 108, 26.4.2017., 31. lpp.).

- (37) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2017. gada 3. maijā sniedza atzinumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo regulu paredz nosacījumus un procedūras, lai Šengenas Informācijas sistēmā (SIS), kas izveidota saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1861, ievadītu un apstrādātu brīdinājumus par trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas atgriešanas lēmumi, ko izdevušas dalībvalstis, kā arī lai apmainītos ar papildinformāciju par šādiem brīdinājumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "atgriešana" ir atgriešana, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 3) punktā;
- 2) "trešās valsts valstspiederīgais" ir trešās valsts valstspiederīgais, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 1) punktā;
- 3) "atgriešanas lēmums" ir administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, kurā norādīts vai konstatēts, ka trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās ir nelikumīga, un kurā noteikts vai konstatēts atgriešanās pienākums, un kurā tiek ievērota Direktīva 2008/115/EK;
- 4) "brīdinājums" ir brīdinājums, kā definēts Regulas (ES) 2018/1861 3. panta 1) punktā;
- 5) "papildinformācija" ir papildinformācija, kā definēts Regulas (ES) 2018/1861 3. panta 2) punktā;
- 6) "izraidīšana" ir izraidīšana, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 5) punktā;
- 7) "brīvprātīga izceļošana" ir brīvprātīga izceļošana, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 8) punktā;
- 8) "izdevēja dalībvalsts" ir izdevēja dalībvalsts, kā definēts Regulas (ES) 2018/1861 3. panta 10) punktā;
- 9) "piespērijēja dalībvalsts" ir piespērijēja dalībvalsts, kā definēts Regulas (ES) 2018/1861 3. panta 11) punktā;
- 10) "izpildītāja dalībvalsts" ir izpildītāja dalībvalsts, kā definēts Regulas (ES) 2018/1861 3. panta 12) punktā;
- 11) "personas dati" ir personas dati, kā definēts Regulas (ES) 2016/679 4. panta 1. punktā;
- 12) "CS-SIS" ir centrālās SIS tehniskā nodrošinājuma vienība, kas minēta Regulas (ES) 2018/1861 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- 13) "uzturēšanās atļauja" ir uzturēšanās atļauja, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 16) punktā;
- 14) "ilgtermiņa vīza" ir ilgtermiņa vīza, kā minēts 18. panta 1. punktā 1990. gada 19. jūnija Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas 1985. gada 14. jūnija Nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām ⁽²⁾;
- 15) "informācijas atbilsme" ir informācijas atbilsme, kā definēts Regulas (ES) 2018/1861 3. panta 8) punktā;
- 16) "sabiedrības veselības apdraudējums" ir sabiedrības veselības apdraudējums, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 21) punktā;
- 17) "ārējās robežas" ir ārējās robežas, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 2) punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

3. pants

Brīdinājumu par atgriešanu ievadīšana SIS

1. Dalībvalstis ievada SIS brīdinājumus par trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas atgriešanas lēmums, lai pārliecinātos, ka atgriešanās pienākums ir izpildīts, un lai atbalstītu atgriešanas lēmumu izpildi. Brīdinājumu par atgriešanu nekavējoties ievada SIS pēc tam, kad ir izdots atgriešanas lēmums.
2. Dalībvalstis var atturēties ievadīt SIS brīdinājumus par atgriešanu, ja atgriešanas lēmumi attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir aizturēti, gaidot izraidīšanu. Ja attiecīgie trešo valstu valstspiederīgie tiek atbrīvoti no aizturēšanas un netiek izraidīti, brīdinājumu par atgriešanu bez kavēšanās ievada SIS.
3. Dalībvalstis var atturēties ievadīt brīdinājumus par atgriešanu, ja atgriešanas lēmums tiek izdots pie kādas dalībvalsts ārējās robežas un tiek izpildīts nekavējoties.
4. Brīdinājumā par atgriešanu nekavējoties ieraksta brīvprātīgas izceļošanas laikposmu, kas piešķirts saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 7. pantu. Brīdinājumā bez kavēšanās ieraksta ikvienu minētā laikposma pagarinājumu.
5. Brīdinājumā par atgriešanu nekavējoties ieraksta ikvienu atgriešanas lēmuma izpildes apturēšanu vai atlikšanu, tostarp pārsūdzības iesniegšanas rezultātā.

4. pants

Datu kategorijas

1. Saskaņā ar šīs regulas 3. pantu brīdinājumā par atgriešanu, kas ievadīts SIS, ietver tikai šādus datus:
 - a) uzvārdi;
 - b) vārdi;
 - c) vārdi, uzvārdi dzimšanas brīdī;
 - d) iepriekš lietoti vārdi un pseidonīmi;
 - e) dzimšanas vieta;
 - f) dzimšanas datums;
 - g) dzimums;
 - h) visas valstspiederības;
 - i) norāde, vai attiecīgā persona:
 - i) ir bruņota;
 - ii) ir vardarbīga;
 - iii) ir aizbēgusi vai izbēgusi;
 - iv) ir pakļauta pašnāvības riskam;
 - v) rada sabiedrības veselības apdraudējumu; vai
 - vi) ir iesaistīta kādā Direktīvas (ES) 2017/541 3.–14. pantā minētā darbībā;
 - j) brīdinājuma iemesls;
 - k) iestāde, kas izveidoja brīdinājumu;
 - l) norāde uz lēmumu, kas ir brīdinājuma pamatā;
 - m) informācijas atbilstes gadījumā veicamā darbība;
 - n) saiknes ar citiem brīdinājumiem, ievērojot Regulas (ES) 2018/1861 48. pantu;
 - o) norāde, vai atgriešanas lēmums ir izdots saistībā ar trešās valsts valstspiederīgo, kas rada sabiedriskās kārtības, sabiedriskās drošības vai valsts drošības apdraudējumu;
 - p) nodarījuma veids;
 - q) personas identifikācijas dokumentu kategorija;
 - r) personas identifikācijas dokumentu izdošanas valsts;
 - s) personas identifikācijas dokumentu numuri;
 - t) personas identifikācijas dokumentu izdošanas datums;
 - u) fotogrāfijas un sejas attēli;
 - v) daktiloskopiskie dati;

- w) identifikācijas dokumentu kopija, ja iespējams – krāsu;
 - x) brīvprātīgas izceļošanas laikposma – ja tas ir piešķirts – pēdējais datums;
 - y) norāde, vai atgriešanas lēmums ir apturēts vai lēmuma izpilde ir atlikta, tostarp pārsūdzības iesniegšanas rezultātā;
 - z) norāde, vai atgriešanas lēmumu papildina ieceļošanas aizliegums, kas ir pamatā brīdinājumam par ieceļošanas un uzturēšanās atteikumu, ievērojot Regulas (ES) 2018/1861 24. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
2. To datu minimuma kopums, kas vajadzīgi, lai ievadītu brīdinājumu SIS, ir dati, kas minēti 1. punkta a), f), j), l), m), x) un z) apakšpunktā. SIS ievada arī citus minētajā punktā uzskaitītos datus, ja tie ir pieejami.
3. Šā panta 1. punkta v) apakšpunktā minētie daktiloskopiskie dati var sastāvēt no:
- a) attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā viena līdz desmit pirkstu nospiedumiem, kas iegūti ar uzspiešanas metodi, un no viena līdz desmit pirkstu nospiedumiem, kas iegūti ar pārvelšanas metodi;
 - b) diviem plaukstu nospiedumiem attiecībā uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru pirkstu nospiedumus nav iespējams iegūt;
 - c) līdz diviem plaukstu nospiedumiem attiecībā uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas atgriešana kā krimināltiesībās paredzēts sods vai kuri ir izdarījuši noziedzīgu nodarījumu tās dalībvalsts teritorijā, kas izdevusi atgriešanas lēmumu.

5. pants

Iestāde, kas atbildīga par papildinformācijas apmaiņu

SIRENE birojs, kas izraudzīts saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1861 7. pantu, nodrošina visas papildinformācijas apmaiņu par trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas brīdinājums par atgriešanu, saskaņā ar minētās regulas 7. un 8. pantu.

6. pants

Informācijas atbilde pie ārējām robežām, personai izceļojot – atgriešanās apstiprinājums

1. Ja tiek konstatēta informācijas atbilde saistībā ar brīdinājumu par atgriešanu, kas attiecas uz trešās valsts valstspiederīgo, kurš izceļo no dalībvalstu teritorijas, šķērsojot kādas dalībvalsts ārējo robežu, izpildītāja dalībvalsts papildinformācijas apmaiņas ceļā paziņo izdevējai dalībvalstij šādu informāciju:

- a) to, ka trešās valsts valstspiederīgais ir identificēts;
- b) pārbaudes vietu un laiku;
- c) to, ka trešās valsts valstspiederīgais ir atstājis dalībvalstu teritoriju;
- d) ja tā ir – to, ka trešās valsts valstspiederīgais bija pakļauts izraidīšanai.

Ja trešās valsts valstspiederīgais, uz kuru attiecas brīdinājums par atgriešanu, izceļo no dalībvalstu teritorijas, šķērsojot izdevējas dalībvalsts ārējo robežu, atgriešanās apstiprinājumu nosūta minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar valsts procedūrām.

2. Izdevēja dalībvalsts pēc atgriešanās apstiprinājuma saņemšanas bez kavēšanās dzēš brīdinājumu par atgriešanu. Attiecīgā gadījumā bez kavēšanās ievada brīdinājumu par ieceļošanas un uzturēšanās atteikumu, ievērojot Regulas (ES) 2018/1861 24. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. Dalībvalstis katru ceturksni sniedz Eiropas Savienības Aģentūrai lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*) statistiku par atgriešanās apstiprinājumu skaitu un to atgriešanās apstiprinājumu skaitu, kad trešās valsts valstspiederīgais bija pakļauts izraidīšanai. *eu-LISA* ceturkšņa statistiku apkopo šīs regulas 16. pantā minētajā gada statistikas ziņojumā. Statistikā neietver personas datus.

7. pants

Atgriešanas lēmumu neievērošana

1. Beidzoties brīdinājumos par atgriešanu norādītajiem brīvprātīgas izceļošanas laikposmiem, tostarp visiem iespējamiem pagarinājumiem, CS-SIS to automātiski paziņo izdevējai dalībvalstij.

2. Neskarot 6. panta 1. punktā, 8. pantā un 12. pantā minēto procedūru, – ja tiek konstatēta informācijas atbilde saistībā ar brīdinājumu par atgriešanu, izpildītāja dalībvalsts papildinformācijas apmaiņas ceļā nekavējoties sazinās ar izdevēju dalībvalsti, lai noteiktu veicamos pasākumus.

8. pants

Informācijas atbildmes pie ārējām robežām, personai ieceļojot

Ja tiek konstatēta informācijas atbilde saistībā ar brīdinājumu par atgriešanu attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kas ieceļo dalībvalstu teritorijā, šķērsojot ārējās robežas, piemēro turpmāk minēto:

- a) ja atgriešanas lēmums ir papildināts ar ieceļošanas aizliegumu, izpildītāja dalībvalsts papildinformācijas apmaiņas ceļā nekavējoties informē izdevēju dalībvalsti. Izdevēja dalībvalsts nekavējoties dzēš brīdinājumu par atgriešanu un ievada brīdinājumu par ieceļošanas un uzturēšanās atteikumu, ievērojot Regulas (ES) 2018/1861 24. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
- b) ja atgriešanas lēmums nav papildināts ar ieceļošanas aizliegumu, izpildītāja dalībvalsts papildinformācijas apmaiņas ceļā nekavējoties informē izdevēju dalībvalsti, lai tā bez kavēšanās dzēstu brīdinājumu par atgriešanu.

Lēmumu par trešās valsts valstspiederīgā ieceļošanu pieņem izpildītāja dalībvalsts saskaņā ar Regulu (ES) 2016/399.

9. pants

Iepriekšēja apspriešanās pirms uzturēšanās atļaujas vai ilgtermiņa vīzas piešķiršanas vai pagarināšanas

1. Ja dalībvalsts apsver iespēju piešķirt vai pagarināt uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu trešās valsts valstspiederīgajam, uz kuru attiecas citas dalībvalsts ievadīts brīdinājums par atgriešanu, ko papildina ieceļošanas aizliegums, iesaistītās dalībvalstis papildinformācijas apmaiņas ceļā savstarpēji apspriežas saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) pirms uzturēšanās atļaujas vai ilgtermiņa vīzas piešķiršanas vai pagarināšanas piešķirēja dalībvalsts apspriežas ar izdevēju dalībvalsti;
- b) izdevēja dalībvalsts atbild uz apspriešanās lūgumu 10 kalendāro dienu laikā;
- c) ja b) apakšpunktā minētajā termiņā atbilde netiek sniegta, tas nozīmē, ka izdevēja dalībvalsts neiebilst pret uzturēšanās atļaujas vai ilgtermiņa vīzas piešķiršanu vai pagarināšanu;
- d) pieņemot attiecīgo lēmumu, piešķirēja dalībvalsts ņem vērā izdevējas dalībvalsts lēmuma iemeslus un saskaņā ar valsts tiesību aktiem apsver jebkādu sabiedriskās kārtības vai sabiedriskās drošības apdraudējumu, kādu var radīt konkrētā trešās valsts valstspiederīgā atrašanās dalībvalstu teritorijā;
- e) piešķirēja dalībvalsts par savu lēmumu paziņo izdevējai dalībvalstij; un
- f) ja piešķirēja dalībvalsts paziņo izdevējai dalībvalstij, ka tā plāno piešķirt vai pagarināt uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu vai ka tā ir nolēmusi to darīt, izdevēja dalībvalsts dzēš brīdinājumu par atgriešanu.

Galīgo lēmumu par to, vai trešās valsts valstspiederīgajam piešķirt uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu, pieņem piešķirēja dalībvalsts.

2. Ja dalībvalsts apsver iespēju piešķirt vai pagarināt uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu trešās valsts valstspiederīgajam, uz kuru attiecas citas dalībvalsts ievadīts brīdinājums par atgriešanu, ko nepapildina ieceļošanas aizliegums, piešķirēja dalībvalsts bez kavēšanās informē izdevēju dalībvalsti, ka tā plāno piešķirt vai ir piešķīrusi uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu. Izdevēja dalībvalsts bez kavēšanās dzēš brīdinājumu par atgriešanu.

10. pants

Iepriekšēja apspriešanās pirms brīdinājuma par atgriešanu ievadīšanas

Ja dalībvalsts ir izdevusi atgriešanas lēmumu saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 6. panta 2. punktu, un apsver iespēju ievadīt brīdinājumu par atgriešanu attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir derīga uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, ko piešķīrusi cita dalībvalsts, iesaistītās dalībvalstis apspriežas viena ar otru, apmainoties ar papildinformāciju, saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) dalībvalsts, kura ir pieņēmusi atgriešanas lēmumu, informē piešķirēju dalībvalsti par lēmumu;

- b) saskaņā ar a) punktu veiktā informācijas apmaiņa ietver pietiekami sīku informāciju par atgriešanas lēmuma iemesliem;
- c) balstoties uz informāciju, ko sniegusi dalībvalsts, kura ir pieņēmusi atgriešanas lēmumu, piešķirēja dalībvalsts apsver, vai ir iemesli atsaukt uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu;
- d) pieņemot attiecīgo lēmumu, piešķirēja dalībvalsts ņem vērā dalībvalsts, kura ir pieņēmusi atgriešanas lēmumu, lēmuma iemeslus un saskaņā ar valsts tiesību aktiem apsver jebkādu sabiedriskās kārtības vai sabiedriskās drošības apdraudējumu, kādu var radīt konkrētā trešās valsts valstspiederīgā atrašanās dalībvalstu teritorijā;
- e) 14 kalendāro dienu laikā pēc apspriešanās lūguma saņemšanas piešķirēja dalībvalsts paziņo dalībvalstij, kas ir pieņēmusi atgriešanas lēmumu, par savu lēmumu vai, ja minētajā laikposmā piešķirējai dalībvalstij nebija iespējams pieņemt lēmumu, tā iesniedz pamatotu lūgumu izņēmuma kārtā pagarināt atbildes laiku uz, ilgākais, vēl 12 kalendārajām dienām;
- f) ja piešķirēja dalībvalsts paziņo dalībvalstij, kas ir pieņēmusi atgriešanas lēmumu, ka tā saglabā uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu, dalībvalsts, kas ir pieņēmusi atgriešanas lēmumu, brīdinājumu par atgriešanu neievada.

11. pants

A posteriori apspriešanās pēc brīdinājuma par atgriešanu ievadīšanas

Ja kļūst zināms, ka dalībvalsts ir ievadījusi brīdinājumu par atgriešanu attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir citas dalībvalsts piešķirta derīga uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, izdevēja dalībvalsts var nolemt atsaukt atgriešanas lēmumu. Šādas atsaukšanas gadījumā tā nekavējoties dzēš brīdinājumu par atgriešanu. Tomēr, ja izdevēja dalībvalsts nolemj saglabāt spēkā atgriešanas lēmumu, kas izdots saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 6. panta 2. punktu, iesaistītās dalībvalstis apspriežas viena ar otru, apmainoties ar papildinformāciju, saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) izdevēja dalībvalsts informē piešķirēju dalībvalsti par atgriešanas lēmumu;
- b) saskaņā ar a) punktu veiktā informācijas apmaiņa ietver pietiekami sīku informāciju par brīdinājuma par atgriešanu iemesliem;
- c) balstoties uz izdevējas dalībvalsts sniegto informāciju, piešķirēja dalībvalsts apsver, vai ir iemesli atsaukt uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu;
- d) pieņemot savu lēmumu, piešķirēja dalībvalsts ņem vērā izdevējas dalībvalsts lēmuma iemeslus un saskaņā ar valsts tiesību aktiem apsver jebkādu sabiedriskās kārtības vai sabiedriskās drošības apdraudējumu, kādu var radīt konkrētā trešās valsts valstspiederīgā atrašanās dalībvalstu teritorijā;
- e) 14 kalendāro dienu laikā pēc apspriešanās lūguma saņemšanas piešķirēja dalībvalsts paziņo izdevējai dalībvalstij par savu lēmumu vai, ja piešķirējai dalībvalstij minētajā laikposmā nebija iespējams pieņemt lēmumu, tā iesniedz pamatotu lūgumu izņēmuma kārtā pagarināt atbildes laikposmu uz, ilgākais, vēl 12 kalendārajām dienām;
- f) ja piešķirēja dalībvalsts paziņo izdevējai dalībvalstij, ka tā saglabā uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzu, izdevēja dalībvalsts nekavējoties dzēš brīdinājumu par atgriešanu.

12. pants

Apspriešanās, ja tiek konstatēta informācijas atbilstība uz trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir derīga uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza

Ja dalībvalsts konstatē informācijas atbilstību ar brīdinājumu par atgriešanu, ko dalībvalsts ievadījusi par trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir derīga uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza, ko piešķirusi cita dalībvalsts, iesaistītās dalībvalstis apspriežas viena ar otru, apmainoties ar papildinformāciju, saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) izpildītāja dalībvalsts informē izdevēju dalībvalsti par situāciju;
- b) izdevēja dalībvalsts sāk 11. pantā noteikto procedūru;
- c) izdevēja dalībvalsts paziņo izpildītājai dalībvalstij par apspriešanās iznākumu.

13. pants

Statistika par informācijas apmaiņu

Dalībvalstis ik gadu sniedz *eu-LISA* statistiku par informācijas apmaiņu, kas veikta saskaņā ar 8.–12. pantu, un par gadījumiem, kad netika ievēroti minētajos pantos paredzētie termiņi.

14. pants

Brīdinājumu dzēšana

1. Papildus 6. un 8. līdz 12. pantam brīdinājumus par atgriešanu dzēš pēc tam, kad kompetentā iestāde ir atsaukusi vai atcēlusi lēmumu, pamatojoties uz kuru brīdinājums tika ievadīts. Brīdinājumus par atgriešanu dzēš arī tad, ja attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais var pierādīt, ka ir atstājis dalībvalsts teritoriju, ievērojot attiecīgo atgriešanas lēmumu.
2. Brīdinājumus par atgriešanu attiecībā uz personu, kas ieguvusi kādas dalībvalsts pilsonību vai tādas valsts pilsonību, kuras valstspiederīgajiem ir tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām, dzēš, tiklīdz izdevēja dalībvalsts uzzina vai tiek informēta, ievērojot Regulas (ES) 2018/1861 44. pantu, ka attiecīgā persona ir ieguvusi šādu pilsonību.

15. pants

Personas datu nosūtīšana trešām valstīm atgriešanas nolūkos

1. Atkāpjoties no Regulas (ES) 2018/1861 50. panta, datus, kas minēti šīs regulas 4. panta 1. punkta a), b), c), d), e), f), g), h), q), r), s), t), u), v) un w) apakšpunktā, un ar tiem saistīto papildu informāciju var nosūtīt vai darīt pieejamus trešai valstij ar izdevējas dalībvalsts piekrišanu.
2. Datu nosūtīšanu trešai valstij veic saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, jo īpaši noteikumiem par personas datu aizsardzību, tostarp Regulas (ES) 2016/679 V nodaļu, attiecīgā gadījumā saskaņā ar atpakaļuzņemšanas nolīgumiem, un saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura nosūta datus.
3. Datu nosūtīšanas trešai valstij notiek tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) dati tiek nosūtīti vai darīti pieejami tikai nolūkā identificēt trešās valsts valstspiederīgo, kas uzturas nelikumīgi, un izsniegt identifikācijas vai ceļošanas dokumentu šādam trešās valsts valstspiederīgajam atgriešanās nolūkā;
 - b) attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais ir informēts par to, ka viņa personas dati un papildinformācija var tikt kopīgota ar trešās valsts iestādēm.
4. Datu nosūtīšana trešām valstīm, ievērojot šo pantu, neskar starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju un tās saņēmēju tiesības, jo īpaši attiecībā uz neizraidīšanu, un aizliegumu atklāt vai iegūt informāciju, kas izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES ⁽¹⁾ 30. pantā.
5. SIS apstrādātos datus un ar tiem saistīto papildinformāciju, ar ko apmainās, ievērojot šo regulu, nedara pieejamus trešai valstij, ja atgriešanas lēmuma izpilde tika apturēta vai atlikta, tostarp tādas pārsūdzības iesniegšanas rezultātā, kuras pamatā ir tas, ka šāda atgriešana pārkāptu neizraidīšanas principu.
6. Regulas (ES) 2016/679 piemērošanu, tostarp attiecībā uz personas datu nosūtīšanu trešām valstīm, ievērojot šo pantu, un jo īpaši nosūtīšanas izmantošanu, samērīgumu un nepieciešamību, pamatojoties uz minētās regulas 49. panta 1. punkta d) apakšpunktu, uzrauga neatkarīgas uzraudzības iestādes, kas minētas attiecīgās regulas 51. panta 1. punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

16. pants

Statistika

eu-LISA sagatavo dienas, mēneša un gada statistiku, norādot *SIS* ievadīto brīdinājumu par atgriešanu skaitu – gan par katru dalībvalsti, gan kopumā. Statistikā ietver 4. panta 1. punkta y) apakšpunktā minētos datus, 7. panta 1. punktā minēto paziņojumu skaitu un dzēsto brīdinājumu par atgriešanu skaitu. *eu-LISA* sagatavo statistiku par dalībvalstu sniegtajiem datiem saskaņā ar 6. panta 3. punktu un 13. pantu. Statistikā neietver nekādus personas datus.

Minēto statistiku ietver gada statistikas ziņojumā, kas paredzēts Regulas (ES) 2018/1861 60. panta 3. punktā.

17. pants

Kompetento iestāžu tiesības piekļūt *SIS* datiem

1. Piekļuvi *SIS* datiem un tiesības meklēt šādus datus piešķir valsts kompetentajām iestādēm, kas minētas Regulas (ES) 2018/1861 34. panta 1., 2. un 3. punktā.
2. Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1861 35. pantu Eiropalam savu pilnvaru robežās ir tiesības piekļūt *SIS* datiem un meklēt datus nolūkā atbalstīt un stiprināt dalībvalstu kompetento iestāžu darbu un to savstarpējo sadarbību, novēršot un apkarojot migrantu kontrabandu un nelikumīgās migrācijas veicināšanu.
3. Regulas (ES) 2016/1624 2. panta 8) un 9) punktā minēto vienību dalībniekiem saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1861 36. pantu savu pilnvaru robežās un nolūkā veikt robežpārbaudes, robežuzraudzību un atgriešanas operācijas ir tiesības piekļūt *SIS* un meklēt datus, kas ievadīti *SIS*, izmantojot tehnisko saskarni, ko izveido un uztur Eiropas robežu un krasta apsardzes aģentūra.

18. pants

Novērtēšana

Komisija novērtē šīs regulas piemērošanu divu gadu laikā pēc tās piemērošanas sākuma. Šajā novērtējumā ietver izvērtējumu par iespējamām sinerģijām starp šo regulu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2226 ⁽¹⁾.

19. pants

Regulas (ES) 2018/1861 noteikumu piemērojamība

Ciktāl šajā regulā tas nav noteikts, brīdinājumu ievadīšanu, apstrādi un atjaunināšanu, noteikumus par dalībvalstu un *eu-LISA* pienākumiem, piekļuves nosacījumiem un brīdinājumu pārskatīšanas laikposmiem, datu apstrādi, datu aizsardzību, atbildību un uzraudzību un statistiku, kā noteikts Regulas (ES) 2018/1861 6.–19. pantā, 20. panta 3. un 4. punktā, 21., 23., 32., 33. pantā, 34. panta 5. punktā un 38.–60. pantā, piemēro datu ievadei un apstrādei *SIS* saskaņā ar šo regulu.

20. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no datuma, ko noteikusi Komisija saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1861 66. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2226 (2017. gada 30. novembris), ar ko izveido iecelšanas/izceļošanas sistēmu (*IIS*), lai reģistrētu to trešo valstu valstspiederīgo iecelšanas un izceļošanas datus un iecelšanas atteikumu datus, kuri šķērso dalībvalstu ārējās robežas, un ar ko paredz nosacījumus piekļuvei *IIS* tiesībaizsardzības nolūkos, un ar ko groza Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, un Regulas (EK) Nr. 767/2008 un (ES) Nr. 1077/2011 (OV L 327, 9.12.2017., 20. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2018. gada 28. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
K. EDTSTADLER
